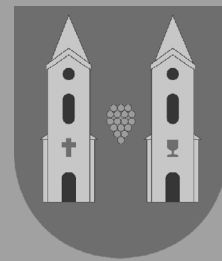

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňánky

zdarma • čtvrtletník vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 4 • číslo 3

Úvodní slovo

Aneb starosti pana starosty

Často se mě někdo ptá: Jak se má pan starosta? A já popravdě odpovídám, že má starosti. Když nejde tazateli jen o zdvořilostní frázi, tak následuje neúplný výčet těch nejdůležitějších věcí, které právě na obci řešíme. A skoro stejně často pak následuje lehce obdivné, ale spíše nechápavé povzdechnutí typu: Já Tě (Vás) obdivuju, že se Ti (Vám) to chce dělat. Stejně se nezavděčíte... Většinou ještě doprovázené lehkým zakroucením hlavy.

Přiznávám bez mučení, že něco na tom je. Jenže viděno z jiného úhlu pohledu: Někdo to přece dělat musí! Nebo se máme spojit s některou z větších obcí v okolí a svěřit správu obecních záležitostí do rukou někoho, kdo přes obec projede jednou za rok „jako delegace“? Považoval bych to za nejhorší možné řešení, ale není tak úplně z kategorie sci-fi úvah. Ve státní správě se o schopnosti či neschopnosti zastupitelstev některých obcí spravovat své teritorium vedou obsáhlé diskuse a jednou z úvah je, aby obcí bylo méně, byly větší a měly lépe organizovanou správu věcí veřejných. Jeden z trendů, ve kterém je na obce včetně těch nejmenších navolována celá řada úkonů pro výkon státní správy, tomu nasvědčuje. Občas mám pocit, že na nás shora místo podpory dopadá jen to, čeho se vyšší správní celky chtějí zbavit, aby mohly deklarovat úspory a přitom se nedotknout prebend, na které jsou zvyklí.

Inu co naplat, starosta je od slova starosti a ne starat se, jak jsem si původně myslel:-)

Přeju nám všem krásné léto pokud možno bez starostí...

Pavel Bartík

Průběh rekonstrukce budovy OÚ v Soběhrdech

Zhruba od poloviny května probíhá dlouho plánovaná a očekávaná rekonstrukce budovy OÚ v Soběhrdech. Co by měla občanům přinést, jsme na těchto stránkách rozebírali již několikrát, ale lehké opakování určitě není na škodu:

- úplnou rekonstrukci toalet v přízemí u restaurace
- vybudování nových malých toalet v prvním patře jako zázemí pro obecní úřad a knihovnu
- rozšíření prostor pro obecní úřad v prvním

patře o kancelář pro jednání s občany a zasedací místnost zastupitelstva

- rozšíření zázemí restaurace tak, aby mohla poskytovat širší rozsah služeb
- změnu vytápění na modernější a úspornější způsob
- následně přístavbu sálu pro pořádání společenských akcí

Po prvních šesti týdnech:

- je dokončena hrubá stavba nově přistavované části-
- jsou dokončeny veškeré bourací práce, z nichž velká část byla provedena svépomocí zaměstnanci obce
- jsou vyzděny všechny nové příčky uvnitř budovy a začíná se omítat a obkládat
- jsou připraveny rozvody vody a kanalizace
- probíhá výměna elektroinstalace

Předpoklad dokončení prací je polovina srpna 2012 (bez přístavby nového sálu, která bude navazovat podle finančních možností) s tím, že budova dostane i po technické stránce úplně nový obsah i oblek. Dojde ke kompletní výměně instalací (voda, elektro a topení), bude vyměněna střešní krytina a budova dostane novou fasádu se zateplením. Na první pohled budeme mít stejnou budovu, ale uvnitř bude úplně jiná. Těším se, že si ji všichni prohlédneme při nějaké vhodné příležitosti.

Pavel Bartík

Obecní úřad Soběhrdy Vás zve na

Posezení dřívě narozených

Přijďte si popovídat s přáteli, zaposlouchat a zaspívat si známé melodie, a ztrávit tak příjemné nedělní odpoledne.

Posezení se bude konat v neděli 22. července 2012
od 14 hodin v Kulturním domě v Mezihoří

Svoz a rozvoz zajištěn SDH Soběhrdy - odjezdý:

- 13:20 - Soběhrdy zastávka
- 13:35 - Žiňany náves
- 13:45 - Žiňánky náves

Srděčně Vás zveme a těšíme se na Vás!

Obec Soběhrdy, Soběhrdy 60, 256 01 Benešov
www.sobehrdy.cz

nabízí k pronájmu Nově rekonstruovanou restauraci
v budově Obecního úřadu v Soběhrdech
Bližší informace na www.sobehrdy.cz

Lhůta pro podání nabídek je
6. 8. 2012 do 14.00 hodin

Fotbalisti oslavili 50 let své existence

Fotbal v Soběhrdech už má 50-ti letou tradici a nakročil do druhé poloviny svého století. To je jistě významná událost, kterou stojí za to si připomenout a radovat se z ní. V sobotu 23. června 2012 se fotbalisté, příznivci klubu, ale také všichni, kdo se prostě jen rádi hýbají a sportují v dobré partě, sešli na hřišti, aby společně hráli tak dlouho, dokud nepadne 50 gólů. Do hry se v průběhu dne zapojilo 135 účastníků, kteří si oblékli trička s upomínkou na tento den. Hráli ženy a dívky, chlapci i chlapi, zblízka i zdaleka, děti i dospělí a „každý s každým“... Žádná rivalita, žádné soupeření, naopak vedení společným cílem, dosáhnout 50. branky. Snad je symbolické, že tím, kdo vstřelil poslední branku, byl pan Miloš Konrád ze Soběhrd, který je jedním z mála žijících účastníků toho úplně prvního utkání před padesáti roky. Předvedl současným i budoucím hvězdám, jak se kopaly penalty za jeho mládí. A nám ostatním nezbylo, než smeknout...

V průběhu dne byly předány i plakety zaslužilým členům, bez kterých by fotbal v Soběhrdech nemohl existovat.

Večer jsme se všichni společně sešli pod lípami, abychom jednak probrali všechny události uplynulých padesáti let a jednak společně se soběhrdskými hasiči přivítali léto. I tato druhá část se vydařila, jak bylo plánováno. Pivo teklo proudem, dobroty se otáčely na grilu, muzikanti se činili a na parketu se vlnili tanečníci až do rozednění. Rád bych na tomto místě jménem fotbalového klubu poděkoval soběhrdským hasičům za výbornou spolupráci při organizaci večerní části a především všem účastníkům dopolední části za sportovní výkony a úžasnou atmosféru, kterou vytvořili.

Těšme se na další výročí...

Pavel Kovář, Fotbalový klub Soběhrdy

19. ročník klasického turnaje v klasických šipkách Mezihoří Open 2012 aneb Vítěz bere všechno

DC Mezihoří pořádá dne 28.7.2012 (sobota) již 19. ročník klasického turnaje v klasických šipkách Mezihoří Open 2012 aneb Vítěz bere všechno. Turnaj je bodovaný jako Regional ČŠO. Všechny srdečně zvou pořadatelé. Více zde v pozvánce MezihoříOpen2012

Sobota 28. července 2012
Místo: KD Mezihoří, okres Benešov

Prezentace, hlavní program:

Jednotlivci (hlavní program) a rychlostní soutěž do 10:00 hodin

Neregistrovaní od 9:00 do 14:00 hodin, páry do 14:00 hodin

Startovné: Jednotlivci 100, páry 120, děti 0, neregistrovaní a rychlostní 20 korun

Ceny: Jednotlivci

1. - 100 % vybraného startovného

2. - 2000 korun

3. - 1000 korun

4. - 200 korun

Ostatní soutěže: věcné ceny a páry pro vítěze i finanční cena

Miroslav Zvára, DC Mezihoří

Blahopřejeme

- 17.7. Petr Špilík, Mezihoří 75 let
- 15.8. Maciej Kucharski, Soběhrdy 70 let
- 24.9. Dagmar Mertová, Mezihoří 80 let
- 28.9. Jaroslava Procházková, Mezihoří 85 let

Zapište si do kalendáře

- 21.7. Mezihořská volejbalová noc
- 22.7. Setkání seniorů, kulturní dům Mezihoří
- 28.7. 19. ročník klasického turnaje v klasických šípkách Mezihoří Open 2012 aneb Vítěz bere všechno
- 11.8. Pouťové odpoledne pod lípami, Žiňánky
- 19.8. Cyklistický závod Železný dědek
- 25.8. Bedřčská husa
- 22.9. Mezihořské babí léto

Letní kino v Mezihoří

- 11.8. Letní koni Mezihoří – Nebožtíci přejí lásce
- 25.8. Letní kino Mezihoří – Na úrovni
- 8.9. Letní kino Mezihoří – Svatý rok

Pohádkový les v Soběhrdech

První červnovou sobotu uspořádali soběhrdští hasiči a fotbalisti první ročník Pohádkového lesa. Na děti čekalo spoustu soutěží a úkolů, kterými je provázely pohádkové postavičky. Do Pohádkového lesa se přišlo podívat asi 30 dětí, každé po splnění disciplín dostalo milou pozornost. Odpoledne se velice vydařilo, všichni odcházeli domů spokojeni. Za rok se těšíme na shledanou!

Martina Kucharská

11. pouťové odpoledne Pod lípami

Sbor dobrovolných hasičů Žiňany zve na 11. pouťové odpoledne Pod lípami, které se uskuteční

v sobotu 11. srpna 2012 od 14 hodin na návsi v Žiňánkách.

o hudbu se postarají Vranovka, Franták rock a Čejka Band. Zábavní koutek a soutěže pro děti.

Srdečně zvou hasiči Žiňany.

Bejvávalo v Soběhrdech

Tyto působivé vzpomínky na dávné časy letos sepsala soběhrdská rodačka úctihodného věku (ročník 1920) z čp. 15 paní Marie Šmakalová z Petroupimi. Je to obdivuhodný výkon a domníváme se, že mohou potěšit mnohé naše občany.

V Soběhrdech bývalo málo studní. Třeba do čp. 3 chodili pro pitnou vodu Boháčovi čp. 24, Hruškovi čp. 25, Bohatovi čp. 1, Šnejberkovi čp. 18, Řehákovi čp. 16, Konrádovi čp. 30, Balatovi čp. 11 a příležitostně i další. Studna, která je před stodolou čp. 14 byla obecní a brali tam vodu z čp. 14, čp. 13, čp. 22, čp. 31. V čp. 15, než měli vlastní studnu, která je hluboká kolem 30 metrů. Pak se budovaly studny další a také se vybudovalo hodně plotů, které dříve nebyly. Nikomu nevadilo, když se šlo po zápraží nebo prošlo dvorem.

Toník Kohoutků se vrátil domů po odbytu vojenské povinnosti veselý a usměvavý jako předtím. Jeho otec ho uvítal s velkou radostí a hned mu sdělil, že panímáma postonává a že je na čase a na Toníkovi, aby se postaral o mladou hospodyňku. No a Toník se začal rozhlížet. O první jarní pouti ve Vranově mu padla do oka Mařenka Zimová z Vranovské Lhoty. Ta se ale zdráhala si s Toníkem něco začít. Toník to mrzelo. Po tomto odmítnutí toužil po Mařence ještě víc. Pak se rozhodl. Bylo to v Soběhrdech, kam se děvčata ze Lhoty i s Mařenkou vypravila na májovou tančovačku. Toník ji z ruky nedal, tančil jen s ní, ale když jeho doprovod odmítla, zle se zakabonil. Pak začal s muzikanty zpívat, pít a cosi umlouvat. Vrátil se ke svým kamarádům a po krátké řeči vyběhl z hostince. Za chvíli zarochotila pod okny bryčka, několik Toníkových kamarádů vyšlo ven a s nimi asi pět muzikantů. V hospodě se pokračovalo dál, jako by se nic nedělo.

U Kohoutků měli pěkný pár koní v té době oba bělouše. Ty si Toník zapřáhl a s kamarády a muzikanty vyrazili tichou nocí do Vranovské Lhoty. Koně jeden chlapec pohlídal na kraji vsi a Toník s partou vyrazili před Zimův statek. Do ranního rozbřesku se nesly táhlé tóny dostaveníčka, ale než spustili další otevřela se u Zimů

vrata a pantáta lál všem pěkně nahlas, že překřičel muziku a hnal je všechny za pustého lání ze Lhoty pryč. K tomu mu ještě asistovali synové a sousedé. Mařenka měla obavy, jak se její otec usmíří. Toník po nočním výletě věšel hlavu, ale jeho otec, vždy rozšafný, mu řekl „nevěš hlavu! Já se milerád s panem Zímou smluvím a to by bylo, aby Zima milerád ke Kohoutkovům svou dceru nedal“. V nejbližším svátečním dni oba Kohoutkové a jeden z vážených sousedů zajeli k Zimovům. Nebyli přivítáni moc zdvořile, ale po delší debatě a slibech a vykrucování ze strany Zimových bylo srdečné rozloučení. Starý Kohoutek milerád Mařenku přivítal. Spokojené manželství u Kohoutků její zásluhou bylo. Svatba byla ve žních 1928.

V polovině srpna přicházivali do Soběhrd vojáci z Benešova. Prováděli ostré střelby. Jako děti jsme běhávaly jim naproti, protože je vedla vojenská kapela a ta uměla pěkné marše. Ve vsi byli vojáci ubytováni ve stodolách, tam spali. Důstojníci se ubytovali ve staveních, aby měli všechno pohodlí. Kuchyň byla v Zívalově cihelně. V tamním rybníčku se většina vojáků myla. Pro vodu chodili kuchaři do čp. 15. To bylo v letech 1919 – 1931.

Jako děti jsme, potom když se vojáci vrátili zpět do kasáren, běhaly po polích Na Úlehli až k Tisové a sbíraly kulky. Ty pak jsme ohřívaly na ohýnku a vytavovaly z nich olovo. Kdo pilně hledal, měl až půl kila odlitého olova.

Vojáci stříleli od lesů na Tisovou. Tam měli různé figury jako cíle. Před lesem měli udělané zákopy, které po skončení cvičení zase vyrovnali. Do počátku cvičení musely být plochy sklizené, vyjma okopanin a pícnin.

Na zadním Střemochu bylo velké pastviště. Od borového lesa až k Lávkám se říkalo Na Dolíkách. Od Lávek vedla cesta k Soběhrdům, ale ta cesta uhýbala na Ohradu a pak na silnici. Pak už byla jen cesta do lesa a od horní špice lesa (t.č. vodárna) pěšina mezi poli Řehákovým a Boháčovým čp. 24 na hořejší cestu. Ale chodívalo se dále po mezi Boháčovým čp. 2 a Trojánkových čp. 3 a po Trojánkovic zahradě a dvoře, okolo Hruškových na silnici.

Pan Měchura z čp. 4 vychoval pěkný pár koní. Byli to vraníci k pohledání. Jeden jako druhý. S pomocí svých synů je pomalu připravoval a učil všemu, co dobrý kůň má znát a umět. Bylo jim na třetí rok. Podzim se ohlašoval studeným větrem. Pan Měchura vyvážel hnůj na pole a když se dostal z polní cesty na silnici, předjíždělo ho osobní auto. Auto předjelo a pojednou před povozem

zastavilo a Měchura zastavil také. Dva páni, kteří z auta vystoupili, si s velkým zájmem a zvědavostí prohlíželi koně a s velikou zálibou znalecky je zhodnocovali. Dali se do řeči, že by byli ochotni koně koupit a tak se stalo, že pražské auto se octlo u Měchurů na dvoře a Pepa Měchurů jim koně předváděl jako na aukci. Pražané byli vraníky nadšení a sami Měchurovům určili cenu, jakou by si pan Měchura, podle jeho řeči, netroufl vyslovit. To bylo těšení. Smluvili se snadno. Dali 1 000 Kč závdavek a žádali, aby jim Pepa koně přivedl do hostince Na Betáni, a pan Měchura tam dostane zbytek ceny.

V neděli v ranních hodinách Pepa koně nakrmil, vykartáčoval a vydal se na cestu ku Praze. Musel mít u sebe i jejich průvodní listy z obecního úřadu v Soběhrdech. Cesty jim rychle ubývalo a dávno před polednem se před Pepou otevřela vrata hostince a vrátný jej požádal, aby mu vydal i průvodní listy, jinak že koně nemůže přijmout. Tak dostal listy i koně a poslal Pepu dovnitř hostince, kde mu předložili svačinu předem objednanou. Pepa si pochutnával na uzenkách a zapíjel smíchovským ležákem. Vtom vběhl do lokálu určený Měchura otec: „Kam jsi dal koně, kde máš pasy?“ Pepa zelený jak jetel, koktal, že na něj čekal ten pán, jak u nich byl a všechno od něj přebíral.

Takže koně pryč, peníze pryč, protože synovi se dostávalo jenom práce, ale jak si při prodeji počínat, to už ne.

To se stalo v roce 1939 nebo 1940.

Byl Štědrý večer, venku mrzlo jen málo a sněhové vločky se jen pomalu snášely k zemi. Kolem 11. hodiny večerní v kostelíku Na Poustkách se rozklinkal zvon a pomalu přicházeli lidé, kterým byla slíbena neobyčejná půlnoční mše.

Z kostelíka, kde blikalo několik svíček, bylo slyšet hlas celebrujícího kněze, který předčítal biblická prorocství o příchodu Mesiáše, tiše zněly v přestávkách housle p. Šmause, který se také velkou měrou o všechno staral.

Zatímco tomuto přítomní nadšeně naslouchali, venku se ze všech stran přibližovala blikavá světélka se zvuky písně „Nesem vám noviny, poslouchajte“ se kterými se trubáci současně blížili ke kostelu, a se stejným tónem sešli v jeho dveřích. Vstříc jim vyšel i kněz, zazněly varhany a nesl se jednotný zpěv Narodil se Kristus Pán. V kostele zaplály svíce na oltáři i u betléma, který sem byl předem převezen a instalován páterem Vašíčkem, co sem docházel z Benešova, aby zde konal mše svaté. Byl to velice pěkný a neobyčejný zážitek, o který se ve velké míře zasloužili i muzikanti, kteří svůj tubačský výstup perfektně zvládli. Čest jejich památce.

Stalo se Léta Páně 1940.

Marie Šmakalová

ZPRAVODAJ OBCE SOBĚHRDY

Čtvrtletník Obce Soběhrdy • Ročník 4 • Náklad: 200 výtisků • Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy
Odpovědný redaktor: Pavel Bartík • Redakce: Václava Bašťařová, Jan Šíma • Registrace: MK ČR E 18629
Vydavatel: Obecní úřad Soběhrdy, 256 01 Soběhrdy 60 • telefon/fax: 317 795 639
e-mail: obec@sobehrdy.cz • Toto číslo vyšlo 13. 7. 2012